

Samenstelling: Barbara De Cock (Spaanstalige wereld) en Peter Vandendriessche (Francofonie)

Nieuwe neus?

De belangrijkste groep migranten in Spanje komt, niet verwonderlijk, uit Latijns-Amerika. Bij deze groep ziet men de laatste jaren een sterke opmars van plastische chirurgie, met als doel Latijns-Amerikaanse gelaatstreken te laten verdwijnen. Vooral neusoperaties, die vaak meer dan 4.000 euro kosten, zitten zeer in de lift. In Amerika en Australië zijn gelijkaardige operaties aan neus en oogleden blijkbaar al langer populair bij de Aziatische immigranten. Natuurlijk ontstaat hierrond een groot maatschappelijk debat: is het verantwoord om dergelijke operaties te laten uitvoeren? Wat is er mis in de maatschappij waardoor mensen deze stap zetten? Sommige artsen nuanceren evenwel: volgens hen is het 'aanpassen' aan een westerse look vaak niet de hoofdreden van de operatie, maar gaat het om een patiënt met een ander probleem die dan in één ruk – of snee – een andere look kiest. Het aantal gevallen in Spanje blijft, ondanks de sterke stijging, toch nog vrij beperkt. Er zijn natuurlijk geen cijfers bekend over patiënten die de operatie buiten Spanje laten uitvoeren. Tijdens de vakanties in het thuisland kost een gelijkaardige operatie vaak slechts zo'n 600 euro. Op het eerste gezicht een aanzienlijke besparing, maar het gebrek aan nazorg brengt dan weer heel wat risico's met zich mee. Ten slotte reizen er ook vragen rond de rol van centra voor plastische chirurgie, die patiënten over de streep proberen te trekken met allerlei betalingsprogramma's.

Eet zoals je wil...

Eind juni debatteerde het Franse parlement over de reglementering van de grootwarenhuizen. Casino lobbyde volop bij de parlementairen van de commissie van economische zaken; het beweerde dat een volledige maaltijd bij hen vanaf € 0.93 te koop is. Pierre Grosnat, gedeputeerde van de PCF Val-de-Marne, nodigde collega's en media uit op een menu 'hard discount'. Geniet u even mee: *panaché de crudités de saison sauce provençale, quenelles strasbourgeoises et suprême de pommes de terre en flocons* en als kroon op het werk een *émulsion lactée dans son écrin polymérisé*.

Universiteit in Quechua

President Evo Morales van Bolivia krijgt van verschillende regio's de wind van voren met protesten en stakingen. De president blijft zich desalniettemin profileren als de president met Indiaanse roots, onder andere door drie *indigene* universiteiten te stichten: Aymara, Quechua en Guaraní. Voorlopig hebben de opleidingen vooral betrekking op bosbouw en duurzame ontwikkeling; niet te verwonderen als je bedenkt dat veel *indigene* bevolkingsgroepen uit het Amazonegebied komen. Toch krijgt het project ook kritiek: er wordt namelijk gevreesd dat het onderwijsniveau zal lijden onder het lage aantal hooggeschoolde sprekers van deze talen. Om hieraan te verhelpen worden er dan ook intensieve taalcursussen gegeven aan het onderwijzend personeel.

Komt de waarheid uit een kindermond?

Sarkozy gaf de indruk een nieuwe wind te kunnen doen waaien in de zogezegde augiasstal die het door de Staat bezwaarde Frankrijk zou zijn. Met slogans van kinderlijke eenvoud als 'Travailler plus pour gagner plus' en 'La France, tu l'aimes ou tu la quittes' wist hij volwassenen te enthousiasmeren. Sommige kinderen, zo weet *Le Monde* te melden, denken er blijkbaar anders over: in een klasje CM1 van Albi (Midi-Provence) koos er eentje een foto van de vroegere burgemeester van Neuilly-sur-Seine om 'méchanceté' uit te beelden voor een project rond gevoelens. Na klachten van ouders werd er prompt gecensureerd...

Blijven neuriën

De voorbije maanden zegevierde Spanje in heel wat sporttakken, en daarbij horen natuurlijk vlag en volkslied. Het is u misschien al opgevallen dat Spaanse sportmannen en -vrouwen nooit meezingen met hun hymne. Dat komt omdat hun volkslied gewoonweg geen officiële tekst heeft. De hymne, de Marcha Grenadera, is al in voege sinds de 18de eeuw, met uitzondering van de Tweede Republiek. Het gebrek aan tekst komt evenwel niet door een gebrek aan inspiratie. Onder verschillende regimes werden verschillende teksten gebruikt, steeds zonder officiële status. Recenter werd er zelfs in opdracht van de regering Aznar een volledig nieuwe tekst geschreven. Ondanks de zeer verscheiden achtergrond van het schrijverscollectief, kwam er geen politieke consensus. Het Spaans Olympisch Comité organiseerde in 2007 een tekstwedstrijd, op verzoek van een aantal Spaanse sport(st)ers, die blijkbaar voorzien hadden dat er gelegenheid zou zijn tot vieren. Er werd gedacht dat een tekst uit de sportwereld minder politieke controversen zou veroorzaken. Niets was minder waar: het winnende voorstel, gekozen uit meer dan 2.000 inzendingen, veroorzaakte al evenzeer polemiek en stierf een stille dood. De Spanjaarden hebben niettemin kunnen vaststellen dat het gebrek aan tekst niet nefast is voor de sportprestaties...